

Nr 55.

Ankom till riksdagens kansli den 8 mars 1940 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående gäldandet av vissa haverikostnader m. m.

(1:a avd.)

1:o) I propositionen nr 32 har Kungl. Maj:t, under åberopande av vid propositionen fogat utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden, föreslagit riksdagen medgiva (punkt 1:o), att till täckande av vissa haverikostnader å flottans fartyg m. m. må av det i riksstaten för budgetåret 1939/40 uppförda förslagsanslaget till oförutsedda utgifter tagas i anspråk ett belopp av 52,745 kronor 53 öre.

I underdånig skrivelse den 21 oktober 1939 har *marinförvaltningen* anmält, att cheferna för Karlskrona och Stockholms örlogsvarv och Västkustens marindistrikt samt kommandanten i Vaxholms fästning hos ämbetsverket hemställt om medelsanvisning till bestridande av angivna kostnader, som uppkommit på grund av reparationer m. m. å vissa fartyg, vilka varit utsatta för haverier eller andra olyckshändelser. De ifrågavarande arbetena vore redan utförda, och kostnaderna för desamma, tillsammans 52,745 kronor 53 öre, hade förskjutits av marinförvaltningen. Ämbetsverket hemställde, att Kungl. Maj:t måtte till bestridande av de angivna haverikostnaderna ställa ett belopp av 52,745 kronor 53 öre till ämbetsverkets förfogande av det å riksstaten för budgetåret 1939/40 uppförda anslaget till oförutsedda utgifter.

Statskontoret har i avgivet utlåtande tillstyrkt bifall till framställningen, under förutsättning att icke några andra för sjöförsvaret tillgängliga medel kunde tagas i anspråk för ersättande av ifrågavarande förskjutna haverikostnader.

Departementschefen har för egen del anfört följande:

Då vid beräklandet av det i riksstaten uppförda anslaget till underhåll av flottans fartyg och byggnader m. m. hänsyn icke tagits till kostnader av här ifrågavarande art, anser jag mig icke böra ifrågasätta, att nämnda anslag tagas i anspråk för ändamålet. Icke heller anser jag sjöförsvarets anslag till extra utgifter kunna belastas med kostnader av denna storleksordning. Som kostnaderna i fråga hänföra sig till händelser, varmed icke funnits anledning räkna, anser jag mig därför böra föreslå, att det för deras täckande erforderliga beloppet, 52,745 kronor 53 öre, må bestridas från det för innevarande budgetår å riksstaten utom huvudtitlarna uppförda förslagsanslaget till oförutsedda utgifter.

Då Kungl. Maj:ts förslag ej givit utskottet anledning till erinran, får utskottet hemställa, *Utskottet.*

att riksdagen må medgiva, att till täckande av vissa haverikostnader å flottans fartyg m. m. må av det i riksstaten för budgetåret 1939/40 uppförda förslagsanslaget till oförutsedda utgifter tagas i anspråk ett belopp av 52,745 kronor 53 öre.

2:o) Vidare har Kungl. Maj:t under punkt 2:o) i förenämnda proposition föreslagit riksdagen medgiva, att till gäldande av utdömt skadestånd till Stockholms rederiaktiebolag Svea må av det i riksstaten för budgetåret 1939/40 uppförda förslagsanslaget till oförutsedda utgifter utbetalas ett belopp av 13,105 kronor 60 öre.

Den 7 april 1937, kl. 23, grundstötte det Stockholms rederiaktiebolag Svea tillhöriga ångfartyget Artemis å landgrundningen utanför södra udden av Yttre Stekö. Vid tillfället hade fartyget, som var på ingående till Ronneby redd, framförts i ostnordostlig riktning i Yttre Stekö fyrs vita sektor för att, sedan fartyget kommit norr om Ulvaskär och ljustet från fyrarna Aspen och Göholm blivit synligt, gira ostvärt hän och fortsätta i sistnämnda båda fyrars enslinje. Ljustet från sistnämnda två fyrar hade emellertid icke kommit till synes vid väntad tid på den grund att desamma skymts för Artemis av den kronan tillhöriga jagaren Klas Horn, som legat för ankar i södra delen av Ronnebyfjärden ett stycke väster om Aspen och Göholm. Likväl hade Artemis fortsatt i sin förut innehavda ostnordostliga kurs, till dess fartyget på sätt förut nämnts grundstött.

Genom dom den 2 maj 1938, som genom Kungl. Maj:ts dom den 22 december 1939 i huvudsaken faststälts, förpliktade Stockholms rådhusrätt, efter yrkande av bolaget, på anförda skäl kronan, bland annat, att till bolaget utgiva ett till hälften jämkat skadestånd med visst belopp jämte årlig ränta därå från stämningdagen tills betalning skedde.

Marinförvaltningen, som förskjutit till bolaget utdömt belopp jämte därå upplupen ränta, tillhoppa 13,105 kronor 60 öre, har uti skrivelse den 17 januari 1940 hemställt att, till ersättande av sålunda förskjutna medel, Kungl. Maj:t måtte från det å riksstaten uppförda anslaget till oförutsedda utgifter anvisa motsvarande belopp.

Statskontoret har i avgivet utlåtande framhållit, att, därest andra till sjöförsvarets förfogande stående medel icke kunde tagas i anspråk för täckande av ifrågavarande förskott, för ändamålet borde anlitas det å riksstaten för innevarande budgetår uppförda förslagsanslaget till oförutsedda utgifter.

Departementschefen har funnit, att, i likhet med vad som i tidigare motsvarande fall ägt rum, det i förevarande mål utdömda och av marinförvaltningen förskottsvis till bolaget utbetalade skadeståndet, med ränta uppgående till 13,105 kronor 60 öre, bör slutligt bestridas från det för innevarande budgetår å riksstaten uppförda förslagsanslaget till oförutsedda utgifter.

Statsutskottets utlåtande Nr 55.

Utskottet. Med tillstyrkande av bifall till Kungl. Maj:ts förslag får utskottet hemställa,

att riksdagen må medgiva, att till gäldande av utdömt skadestånd till Stockholms rederiaktiebolag Svea må av det i riksstaten för budgetåret 1939/40 uppförda förslagsanslaget till oförutsedda utgifter utbetalas ett belopp av 13,105 kronor 60 öre.

Stockholm den 8 mars 1940.

På statsutskottets vägnar:

ANDERS RÅSTOCK.

Närvarande: se under utlåtandet nr 54.
